

1971. évi 12. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság között a polgári, családügyi és bűnügyi jogsegélyről szóló, Phenjanban az 1970. évi október hó 5. napján aláírt szerződés kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(A szerződés megerősítő okiratait Budapesten az 1971. évi április hó 19. napján kicserélték)

1. § A Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság között a polgári, családügyi és bűnügyi jogsegélyről, Phenjanban az 1970. évi október hó 5. napján aláírt szerződést e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § A szerződés eredeti magyar nyelvű szövege a következő:

„ SZERZŐDÉS

a Magyar Népköztársaság és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság között a polgári, családügyi és bűnügyi jogsegélyről

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és
a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Legfelsőbb Népi Gyűlésének Elnöksége
attól az óhajtól áthatva, hogy mindkét ország szoros és tartós barátsága a jogi együttműködés területén is megerősödjék,
elhatározták, hogy polgári, családügyi és bűnügyi jogsegélyszerződést kötnek.

Ebből a célból meghatalmazottaikká kinevezték:

a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa

Gyenes András külügyminiszter-helyettest,

a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Legfelsőbb Népi Gyűlésének Elnöksége

Li Man Sok külügyminiszter-helyettest,

akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után az alábbiakban állapodtak meg:

I. RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Jogvédelem

(1) Az egyik Szerződő Fél állampolgárai (természetes és jogi személyek) a másik Szerződő Fél területén személyük és vagyonuk törvényes védelmét illetően ugyanolyan jogvédelemben részesülnek, mint ennek a Szerződő Félnek a saját állampolgárai.

(2) Az egyik Szerződő Fél állampolgárai a másik Szerződő Fél polgári, családügyi és büntetőügyekben eljáró hatóságai előtt ugyanazon feltételek mellett léphetnek fel, nyújthatnak be kereseteket, terjeszthetnek elő kérelmeket és panaszokat, mint a másik Szerződő Fél állampolgárai.

2. cikk

Jogsegély nyújtása

(1) A Szerződő Felek bíróságai, ügyészségei és állami közjegyzői polgári, családügyi és büntetőügyekben jogsegélyt nyújtanak egymásnak.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) említett hatóságok a polgári, családjogi és büntető ügyekben eljáró egyéb hatóságoknak is jogsegélyt nyújtanak.

3. cikk

Az érintkezés módja

(1) A 2. cikk (1) bekezdésében említett hatóságok a jogsegélyforgalom során központi hatóságaik útján érintkeznek egymással, kivéve ha e Szerződés másképpen rendelkezik.

(2) A polgári, családjogi és büntetőügyekben eljáró egyéb hatóságok a jogsegély iránti megkereséseiket a 2. cikk (1) bekezdésében említett hatóságokhoz intézik, amennyiben e Szerződés egyes esetekre másként nem rendelkezik.

4. cikk

A jogsegély terjedelme

A jogsegély kiterjed egyes eljárási cselekmények foganatosítására, különösen házkutatásra, lefoglalásra, zárlat foganatosítására, tárgyi bizonyítékok megküldésére és kiadására, felek, terheltek, tanúk, szakértők és egyéb személyek meghallgatására, bírói szemle foganatosítására, kézbesítési kérelmek elintézésére, ügyiratok megküldésére, valamint okiratok kiállítására és megküldésére.

5. cikk

A jogsegély iránti megkeresés alakításai

(1) A jogsegély iránti megkeresésnek a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) a megkereső hatóság megjelölését;
 - b) a megkeresett hatóság megjelölését;
 - c) annak az ügynek a megjelölését, amelyben a jogsegélyt kérik;
 - d) a felek, terheltek vagy elítéltek családi és utónevét, lakóhelyét, illetőleg tartózkodási helyét, állampolgárságát, foglalkozását, valamint bűnügyekben - lehetőség szerint - a terheltek, illetőleg elítéltek születési helyét és idejét, továbbá a szülők nevét is;
 - e) a jogi képviselők nevét és lakcímét;
 - f) a megkeresés tartalmát és a megkeresés tárgyára vonatkozó szükséges adatokat, bűnügyekben pedig a cselekmény leírását is.
- (2) A Szerződés alapján továbbításra kerülő iratokat aláírással és pecséttel kell ellátni.

6. cikk

Az elintézés módja

(1) A jogsegély teljesítésénél a megkeresett hatóság saját államának joga szerint jár el. Ez a hatóság azonban kérelemre a megkereső hatóság államának eljárási jogszabályait is alkalmazhatja, ha ez nem áll ellentétben a belföldi jog feltétlen alkalmazást kívánó szabályaival.

(2) Ha a megkeresett hatóság a megkeresés elintézésére nem illetékes, azt eljuttatja az illetékes hatósághoz és erről a megkereső hatóságot értesíti.

(3) A megkeresett hatóság a megkereső hatóság kérelmére kellő időben közli a kért jogsegély teljesítésének helyét és idejét.

(4) A jogsegély iránti kérelem elintézése után a megkeresett hatóság az ügyiratot a megkereső hatóságnak visszaküldi vagy közli a teljesítés akadályát.

7. cikk

A tanúk és szakértők védelme

(1) Az olyan tanú vagy szakértő ellen, aki a megkeresett Szerződő Fél hatósága által részére kézbesített idézésre a megkereső Szerződő Fél hatósága előtt megjelenik, sem az eljárás tárgyát tevő büntett, sem valamely olyan más büntett miatt, amelyet még a megkereső állam határának átlépése előtt követett el, büntetőeljárás nem indítható, letartóztatás nem foganatosítható és ellene ilyen büntett miatt kiszabott büntetést nem lehet végrehajtani.

(2) Megszűnik ez a védelem akkor, ha a tanú vagy szakértő a megkereső Szerződő Fél területét attól a naptól számítva, amelyen a meghallgató hatóság közölte vele, hogy további jelenlétére nincsen szükség, egy hónapon belül nem hagyta el. Ebbe a határidőbe nem számít be az az idő, amely alatt a tanú vagy szakértő a megkereső Szerződő Fél területét hibáján kívül nem hagyhatta el.

8. cikk

Kézbesítési kérelmek

(1) A megkeresett hatóság a kézbesítést a belföldi iratok kézbesítésére irányadó jogszabályok szerint teljesíti, feltéve, hogy a kézbesítendő irat a megkeresett Szerződő Fél nyelvén készült, vagy ha ahhoz ezen a nyelven hiteles fordítást csatoltak. Ellenkező esetben a megkeresett hatóság az iratot a címzettnek csak akkor adja át, ha azt önként elfogadja.

(2) A kézbesítési kérelemben fel kell tüntetni a címzett pontos lakcímét és a kézbesítendő irat nemét.

(3) Ha a kézbesítés a kérelemben megjelölt címen nem teljesíthető, a megkeresett hatóság a cím megállapítására szükséges intézkedéseket hivatalból teszi meg. Ha a cím nem állapítható meg, erről a megkereső hatóságot a kézbesítendő irat visszaküldésével értesíteni kell.

9. cikk

A kézbesítés igazolása

A kézbesítés megtörténtét a megkeresett Szerződő Félnek a kézbesítésről szóló szabályai szerint kell igazolni. A kézbesítést igazoló iratban fel kell tüntetni a kézbesítés idejét és helyét.

10. cikk

Kézbesítés saját állampolgárok részére

(1) Mindegyik Szerződő Fél jogosult saját állampolgárai részére diplomáciai vagy konzuli képviselte útján kézbesíteni.

(2) Az ilyen kézbesítésnél kényszer alkalmazásának nincs helye.

11. cikk

Okiratok hitelesítése és elismerése

(1) Az egyik Szerződő Fél területén valamely hatóság vagy közhitelességgel felruházott személy által ügykörén belül kiállított, felvett vagy hitelesített és hivatali pecséttel ellátott okiratnak a másik Szerződő Fél területén való felhasználásához felülhitelesítésre nincs szükség.

(2) Az egyik Szerződő Fél területén kiállított közokiratot a másik Szerződő Fél területén is megilleti a közokiratok bizonyító ereje.

12. cikk

A jogsegély költségei

(1) A megkeresett Szerződő Fél a jogsegély teljesítéséért költséget nem számíthat fel. A Szerződő Felek maguk viselik a jogsegélyforgalom következtében saját területükön felmerült költségeket.

(2) A megkeresett hatóság a megkereső hatósággal közli a felmerült költségek összegét. Ha a megkereső hatóság ezeket a költségeket a megtérítésre köteles személytől behajtja, a befolyt összeg a megkereső Szerződő Felet illeti.

13. cikk

Tájékoztatás

A Magyar Népköztársaság Igazságügy-minisztériuma és a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Legfelsőbb Bírósága kérelemre tájékoztatják egymást az államukban hatályban levő vagy hatályban volt jogszabályokról, valamint a Szerződő Felek bíróságainak jogszabály-értelmezéséről.

14. cikk

Nyelvhasználat a jogsegélyforgalomban

A Szerződő Felek hatóságai a kölcsönös jogsegélyforgalomban saját nyelvüket vagy az orosz nyelvet használják.

II. RÉSZ

KÜLÖNÖS RÉSZ

I. fejezet

Jogsegély polgári és családjogi ügyekben

Perköltségbiztosíték alóli mentesség és a perköltség végrehajtása

15. cikk

Az egyik Szerződő Fél állampolgára, aki a másik Szerződő Fél bírósága előtt fellép és a Szerződő Felek egyikének területén tartózkodik, nem kötelezhető semmiféle biztosíték adására, sem abból az okból mert külföldi, sem azért, mert belföldön sem lakóhelye, sem pedig tartózkodási helye nincsen.

16. cikk

(1) Ha az előző cikk alapján biztosíték letétele alól mentes felet az eljárási költségek viselésére kötelezték, a másik Szerződő Fél illetékes bírósága az eljárási költségek tekintetében a végrehajtási eljárást költség- és illetékmentesen indítja meg.

(2) Az eljárási költségekhez tartoznak a 17. cikkben említett okmányok fordítása és azok hitelesítése folytán felmerült költségek is.

17. cikk

(1) A végrehajtási eljárás megindítására irányuló kérelemhez csatolni kell az eljárási költségeket megállapító bírói határozat hitelesített másolatát, valamint a határozat jogerőre emelkedését és végrehajthatóságát igazoló bírói végzést.

(2) Ezeket az okmányokat annak a Szerződő Félnek a nyelvén készült fordítással kell ellátni, amelynek területén a végrehajtási eljárást le kell folytatni.

(3) A bíróság a végrehajtási eljárás megindításánál csupán azt vizsgálja, hogy

a) a határozat jogerejét és végrehajthatóságát igazolták-e,

b) az [\(1\) bekezdésben](#) említett okmányok hiteles fordítással vannak-e ellátva.

18. cikk

Az eljárási költségek végrehajtására irányuló kérelmet elő lehet terjeszteni:

a) annál a bíróságnál, amely a költségre vonatkozó határozatot hozta, vagy annál, amely az ügyben első fokon határozott; a bíróság a kérelmet a Szerződés 3. cikk (1) bekezdésében megállapított módon küldi meg a másik Szerződő Fél illetékes bíróságának.

b) közvetlenül a másik Szerződő Félnek annál a bíróságnál, amely a végrehajtási eljárás megindítására illetékes, feltéve, ha a kérelmező ennek a Szerződő Félnek a területén lakik.

19. cikk

(1) A bíróság a végrehajtási eljárás megindításáról a felek meghallgatása nélkül dönthet.

(2) A végrehajtási eljárás megindítására illetékes bíróság a végrehajtási eljárást a 16. cikk (2) bekezdésében említett költségek tekintetében is megindítja. Ezeket a költségeket annak a Szerződő Félnek az illetékes bírósága állapítja meg, amelynek területén azok felmerültek.

(3) A végrehajtási eljárás megindítása nem tagadható meg amiatt, hogy a kérelmező nem előlegezte a végrehajtás költségeit.

Költségmentesség

20. cikk

(1) Az egyik Szerződő Fél állampolgárai a másik Szerződő Fél területén a költségmentesség kedvezményében ugyanolyan feltételek mellett és ugyanolyan terjedelemben részesülnek, mint a belföldiek.

(2) A költségmentesség minden eljárási cselekményre kiterjed, ideértve a végrehajtási cselekményeket is.

(3) Ha a fél az egyik Szerződő Fél joga szerint költségmentesség kedvezményében részesül, az a felet megilleti minden olyan perbeli cselekménynél is, amelyet ugyanabban az ügyben a másik Szerződő Fél bírósága előtt fogatosítanak.

21. cikk

(1) A kérelmező személyi, családi, kereseti (jövedelmi) és vagyoni viszonyairól annak a Szerződő Félnek illetékes hatósága állít ki bizonyítványt, amelynek területén a kérelmezőnek lakó- vagy tartózkodási helye van.

(2) Ha a kérelmezőnek az egyik Szerződő Fél területén sincs lakó- vagy tartózkodási helye, a bizonyítványt a kérelmező hazájának diplomáciai vagy konzuli hatósága állíthatja ki.

(3) Az a bíróság, amely a költségmentesség megadásáról határoz - ha szükségesnek találja -, a 3. cikkben meghatározott úton kiegészítő felvilágosítást kérhet a bizonyítványt kiállító hatóságtól.

22. cikk

(1) Ha valamelyik Szerződő Fél állampolgára a másik Szerződő Fél bírósága előtt a költségmentesség kedvezményében kíván részesülni, kérelmét a lakó- vagy tartózkodási helye szerint illetékes bíróság előtt jegyzőkönyvbe mondhatja. A bíróság a jegyzőkönyvet a 21. cikkben megjelölt bizonyítvánnyal és a fél által benyújtott egyéb mellékletekkel együtt a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott módon a másik Szerződő Fél illetékes bíróságához juttatja el.

(2) A jegyzőkönyvet annak a bíróságnak a nyelvén kell kiállítani, amely ezt készíti.

23. cikk